

Charis

Faith Hope Love
For All the people of Romania

De Kro(o)nicken van Charis

***“Denk niet aan hetgeen vroeger gebeurde en let niet op wat oudtijds is geschied; zie, Ik maak iets nieuws, nu zal het uitspruiten; zult gij er geen acht op slaan? Ja, Ik zal een weg in de woestijn maken, rivieren in de wildernis.”
Jesaja 43:18-19 NBG51***

In dit nummer:

- Pag. 2 Persoonlijk
Het team weer bij elkaar
- Pag. 3 Het educatieproject
“Casa Speranta”
- Pag. 4 Het kinder- en tienerprogramma
Mannengroep
- Pag. 5 De kerk “Biserica Apa Vie”
Floresti, Covid-19 vrij
- Pag. 6 Groep rouwverwerking
Nieuw leven
Familycare
- Pag. 7 Onze familie
- Pag. 8 Vervolg onze familie,
Groet en info

Persoonlijk

Lieve vrienden en familie,

We houden van het bijbel vers dat op de voorpagina staat.

We hebben de neiging om te kijken naar wat er afgelopen tijd allemaal is gebeurd. Er ligt echter nog een hele toekomst voor ons en er zullen nieuwe dingen komen. Die hebben we ook zeker al zien gebeuren, zoals de bloemen die in de lente door de grond heen breken en laten zien dat er een nieuw seizoen begint. Graag maken wij u deelgenoot hiervan in deze nieuwe nieuwsbrief!

Het team weer bij elkaar

Marien: Wekenlang hebben we maar met een paar collega's kunnen werken. Toen de regels in Roemenië werden versoepeld, konden de medewerkers die vanwege de lockdown in hun dorp zaten opgesloten, weer terug keren naar Cluj. We waren zo blij dat we elkaar weer konden zien en weer konden samenwerken, al moesten we twee meter afstand houden!

Teunieke onze Nederlandse vrijwilligster is op 14 juli weer teruggekomen. Ze was naar Nederland gegaan om daar als verpleegkundige in de gezondheidszorg te werken. We bewonderen het enorm in haar, dat ze dit deed en zijn blij dat ze gezond is gebleven, hoewel ze mensen heeft geholpen die het coronavirus hadden. We zijn heel blij dat ze terugkwam en weer deel van het team kan zijn. Een medewerkster die twee jaar met zwangerschapsverlof is geweest, keert gelukkig weer terug! Nicoleta is verpleegkundige en een enorme hulp voor ons.

Niet alleen op haar vakgebied, maar op elk gebied in onze stichting. Aangezien ze 12 jaar geleden onze eerste medewerkster was, weet ze alle ins en outs van de stichting. Je zou haar onze rechterhand kunnen noemen.

Zij vervangt Ligia, die een andere richting heeft gekozen en een nieuwe uitdaging aan gaat. We zullen haar missen, maar wensen haar het allerbeste en hopen dat ze haar dromen in vervulling mag zien gaan.

In elk geval is het geweldig, dat we weer een team zijn en aan de toekomstplannen kunnen werken.

Het educatieproject “Casa Speranta”

Yvonne: We waren heel blij dat we hoorden dat het educatie project weer kon beginnen, nadat we de instantie hebben gebeld die de beslissingen neemt in deze tijd van pandemie.

Echter de volgende dag werd het al weer verboden! Zo snel veranderen dingen hier in dit land, omdat eigenlijk niemand weet wat er wel en niet is toegestaan.

We wilden niet stilzitten, dus daarom zijn we een online groep begonnen voor kinderen. Ze kunnen op deze groep hulp vragen voor hun huiswerk, maar de kinderen en hun ouders kunnen ook persoonlijk naar de stichting komen om hulp te krijgen. Dit doen de meesten, ook om ons even te zien en dan zowel hulp als opdrachten te krijgen die ze dan thuis kunnen maken. We zien dat dit hen goed helpt om de motivatie terug te krijgen die ze de afgelopen tijd zijn kwijtgeraakt. De scholen blijven tot september gesloten, dus zijn wij de enigen die kunnen helpen.

Sinds 15 juni zijn we weer open en hebben in het kerkgebouw een coronaproof klaslokaal gecreëerd, met ruimte tussen de banken, mondkmaskers en een thermometer bij de hand.

Alleen de kinderen van klas 8 en 12 hebben nog een paar weken school gehad, zodat ze zich konden voorbereiden op het examen eind juni.

Kinderen uit verschillende plaatsen zoals Cluj, kregen gratis laptops aangeboden. Echter, ons gemeentehuis vroeg om een eigen bijdrage—de mensen hebben niet eens geld voor levensmiddelen!

Bovendien hebben de meeste mensen geen internet, dus is het vrij nutteloos.

Dit blijkt overigens een nationaal probleem te zijn. Dat maakt ons boos en verdrietig. Zo worden de rechten van kinderen om onderwijs te kunnen volgen met voeten getreden.

We hopen maar dat de pandemie snel voorbij zal zijn. Waar we kunnen bieden helpende hand.

Het kinder-en tienerprogramma

Yvonne:

Omdat het moeilijk is om de kinderen, vooral voor ons, op afstand te houden, hebben we besloten om nog niet met het kinderprogramma te beginnen totdat we toestemming krijgen van de overheid.

Wel hebben we nu toestemming om buiten elkaar te ontmoeten of binnen met maximaal 30 personen. Dankzij het feit dat we de gelukkige eigenaren van een stuk land zijn, kunnen we al weer tienerprogramma's houden.

Ze vroegen al wekenlang of ze weer konden komen en het is heerlijk om hen nu weer te zien. Er komt een groot aantal tieners en het is zo goed om hen de waarden van het Christendom te kunnen leren en te spreken over actuele zaken zoals b.v. de pandemie en racisme. We kunnen hen zo onderwijzen hoe we elkaar kunnen beschermen en de wereld een beetje beter te maken.

Mannengroep

Marien:

We zijn blij dat we weer de mannengroep konden starten. Ook konden we een paar nieuwe mannen verwelkomen. Andrei, mijn aanstaande schoonzoon helpt mij met vertalen, daar ben ik heel blij mee, want dat is al jaren een probleem. Mijn Roemeens is helaas nog niet goed genoeg in mijn ogen. We hopen dat we in de toekomst een diepe band kunnen opbouwen en onderwerpen kunnen bespreken die echt op hen van toepassing zijn. Ik hoop dat daardoor hun hart zal veranderen en hun leven, zodat ze de man en vader zullen worden zoals ze bedoeld zijn.

De kerk “Biserica Apa Vie”

Marien:

Twee maanden hebben we kerkdiensten uitgezonden via live stream. Sinds 24 mei hebben we weer toestemming om een kerkdienst buiten te houden. Het regende pijpenstelen en het was best koud, maar

we waren allemaal zó blij! Het was zo fijn om met onze gemeenteleden bij elkaar te zijn en hen te horen zingen en te zien reageren op het Woord dat we deelden. Eerst konden we elkaar alleen maar buiten ontmoeten, maar dankzij het extra veld dat we nu hebben, was het eenvoudiger om stoelen ver genoeg uit elkaar te zetten om de regels van de social distancing te respecteren. Onze sponsor uit Zwitserland, die ons de mogelijkheid heeft gegeven om dit stuk land te kopen zijn wij enorm dankbaar.

Inmiddels mogen we ook weer binnen bij elkaar komen, mits we maar de anderhalve meter in acht nemen, mondkapjes dragen en de temperatuur opnemen. Iedereen is daar nu wel aan gewend en we genieten van elkaars aanwezigheid.

Floresti, nog steeds Covid 19 vrij

Marien: We zijn heel dankbaar dat we kunnen meedelen dat er in Floresti maar een paar gevallen bekend zijn van mensen die besmet zijn. In Cluj zijn er al meer en daar zitten we natuurlijk vlakbij.

Het is een wonder op zich als je ziet wat de Roemenen allemaal doen. Vooral bij ons in de wijk wordt er geen afstand van elkaar gehouden, geen mondkapjes gedragen in het begin en ook is de hygiëne ver te zoeken, vanwege het gebrek aan schoon drinkwater bijvoorbeeld.

We geloven dat dit genade van Boven is! Zeker nu het aantal besmettingen met 600 per dag omhoog schiet. Helaas is in Engeland een geliefd gemeentelid van onze kerk besmet geraakt met het coronavirus. Zij woonde tijdelijk in Londen en eind juni is zij aan complicaties van het virus overleden. Al na een paar weken hadden de artsen de familie opgeroepen om afscheid van haar te nemen, maar als door een wonder knapte ze ineens op. Toch kwamen er daarna complicaties en hebben we moeten accepteren dat zij uiteindelijk overleed.

Natuurlijk zijn we heel verdrietig, maar we geloven dat onze Heer weet wat het beste is en dat ze nu in de Hemel is. Helaas is ook een oudere dame van 88 overleden. In onze vorige nieuwsbrief noemden we haar al. We zijn dankbaar voor wie zij was en dat we haar mochten kennen. Het was een rare ervaring om een begrafenis te leiden met een handjevol mensen. We hebben van mensen gehoord die dierbaren zijn verloren, dat het heel traumatisch voor hen was om geen laatste groet te kunnen geven of er bij te kunnen zijn toen ze waren overleden. Nazorg zal heel hard nodig zijn voor hen. We waren blij dat we er konden zijn voor de familie en we zullen ook zeker in de toekomst voor hen klaarstaan.

Groep rouwverwerking

Yvonne: We zagen dat er een grote behoefte is aan nazorg voor mensen die recent hun geliefde verloren hebben. We zijn hiervoor een groep gestart en we komen samen om te praten, te huilen, herinneringen op te halen en te delen wat ze op hun hart hebben. Dit hebben we nu twee middagen gedaan en zowel deze mensen als wij ervaren het als heel fijn! Er zijn veel vragen over cultuurgerelateerde zaken en er is heel openhartig met elkaar gesproken. We maken gebruik van het boek "Doorleven" van Judith Stoker. Dat gaat over dit onderwerp en geeft hele goede richtlijnen. Zo proberen we de nabestaanden te helpen hun verlies een plekje te geven en er op een goede manier mee om te gaan.

Nieuw leven

Yvonne:
Leven en dood gaan soms hand in hand, nietwaar? Op de dag dat Luiza overleed, werd een baby geboren in het gezin van een ander gemeentelid. Alexandra Adelina, een prachtig en gezond meisje. Een andere dame in de kerk verwacht in september een kindje en een jong stel, waarvan de vader vroeger naar de jeugd kwam, heeft gevraagd of we hun pasgeboren kindje willen zegenen. Mooie dingen dus om naar uit te kijken.

Family care

We willen stichting Promotie/Van de Heerik en stichting Gain weer heel hartelijk bedanken voor de voedselpakketten en de groenten

die we ontvingen. Hiermee konden we gezinnen tot zegen zijn in deze tijd van nood. Ook een ieder die ons financieel blijft steunen of een extra gift heeft gegeven, waardoor we mensen konden helpen– heel hartelijk dank!

Veel mannen verloren hun baan door de pandemie en dus ook hun inkomen. Het gemeentehuis bood hulp in de vorm van een bedrag van 50 euro, maar dan moest je wel papieren inleveren om te bewijzen dat je geen inkomen hebt. U begrijpt dat de mensen uit de wijk de kennis en de mogelijkheid niet hebben hoe ze dat moeten doen. We zijn zo blij dat we hen konden helpen met levensmiddelenpakketten en geld om eten en medicijnen te kopen. Het was bemoedigend te zien hoe makkelijk het ging met het uitdelen. Ook de kinderen en tieners die naar het programma komen konden we helpen. We geven hen hoop hierdoor. Ook komen daardoor sommigen nu naar de kerk.

Onze familie

We zijn allemaal gezond gelukkig. Ondanks de onplezierige avonturen. Francisc is gevallen met zijn fiets op 27 mei. Hij bezeerde zijn gezicht en had een gebroken arm. Inmiddels is dat weer genezen en is hij aan het werk als ober in een hotel. Hij is inmiddels op zichzelf gaan wonen. Een nieuwe fase in zijn leven.

Andrei, de verloofde van Lisanne, woont weer in zijn eigen flat sinds de regels versoepeld zijn. Hij is aangenomen bij een nieuw bedrijf en tekent binnenkort een contract. Hij helpt ons veel in de kerk, o.a. met vertalen. Een zegen voor ons! Ja, u las het goed: de *verloofde* van Lisanne! Op 27 juni heeft hij haar ten huwelijk gevraagd. Ons hele gezin en zijn moeder waren er bij. Ze zei : Ja!

Lisanne had hoge cijfers voor haar examen. Grote kans dat ze haar beurs en extra beloning zal behouden. Ook heeft ze haar rijbewijs gehaald en rijdt nu lekker rond in Yvonne's autootje.

Julian, de aanstaande van Milou heeft al zijn eindexamens aan de universiteit gehaald. Er is hem al een baan aangeboden bij een vooraanstaande bank. Ze treden 8 augustus in het huwelijk met een kleine plechtigheid en inzegening in hun eigen tuin. Ze stellen het grote feest uit tot volgend jaar vanwege de pandemie. 1 Juli hebben ze de sleutel gekregen van hun nieuwe huis, dus dat zijn ze nu aan het inrichten.

Marien is bij de tandarts geweest en heeft nu een nieuw tijdelijk gebit. Hij was de eerste keer zo zenuwachtig , dat zijn temperatuur omhoog was gegaan en hij niet naar binnen mocht, arme man! Yvonne heeft wat last van kleine lichamelijke ongemakken.

(we worden ouder hè?) Met de juiste behandeling zal het weer beter gaan. Mariens moeder mag nu sinds de lockdown van de zorgcentra, weer één bezoeker per keer ontvangen. De verzorgsters hadden een link geopend en daarop konden we foto's bekijken van Mariens moeder en zelf ook foto's en korte filmpjes sturen. Dat is heel fijn als je zo ver weg zit van elkaar! Ze krijg heel veel hulp van vrienden en we zijn zo blij dat ze gezond en veilig is. We voelen ons gezegend met zo veel mensen die om ons heen staan en die ons steunen! We danken u allen vanuit het diepst van ons hart. Dit jaar zijn wij 20 jaar in Roemenië. Dit hebben we gevierd met een picknick in de bergen achter ons huis, waar we een prachtig uitzicht hadden over ons dorp Floresti en ons land waar we zoveel van zijn gaan houden!

We kijken uit naar nog eens 20 jaar en een heleboel nieuwe verrassingen, vriendschappen en zegeningen.

We wensen u allen een veilige en gezegende zomer en hopen dat er nieuwe dingen op uw pad zullen komen die u vreugde en geluk zullen geven!

Met hartelijke groeten,

Marien en Yvonne

Lisanne en Andrei

Francisc

*Milou en Julian (op afstand, maar ook
deel van onze familie)*

Adres in Roemenië:

Marien & Yvonne Kroon
Brânduselor 20
407280 Floresti Jud Cluj
Roemenië
0040 - 752157710
krooniek@gmail.com

www.stcharis.org

Contactadres in Nederland:

Fam H.C. van Noort,
Zuidplaslaan 532
2743 KG Waddinxveen
0182 - 649074

Giften kunt u storten op bankrekeningnr. **NL25RABO 0366836242**

t.n.v. Stichting Charis Waddinxveen.

We hebben een Anbistatus, dus giften zijn aftrekbaar van de belasting.